

פנתרים שמש, בנינון, סטיה, אברג'יל וגוהר במסיבה פולוגי כל הפגנים — התפלגו

רות המופתעים, "תוכיחו שהרשימות מזור ייפות. אנהנו נראה להם!"

איובים. מזכיר מועצת פועלי כפר ירוחם הצליח אכן להראות להם. בסופו של יום עבודה מאומץ הצליח המזכיר החרוץ, שביצע את הוראות כן-אחרון והראל, להחתים שניים מתוך שלושת המועמדים של הרשימה על מכתבי-הסתה-קת ממנה. "מה יכולנו לעשות," אמרו השניים לראש הרשימה, ישעיהו שולץ — פועל העובד איתם במפעל-הבקבוקים הי מקומי של טנפה, "אמרו לנו שיפטר אותנו לפני הבחירות אם לא נבטל החתימה."

גם בחיפה היו עסקני המערך ממושמים כרגיל. ואילו בהסתדרות החקלאית, קיבל על עצמו את שליחות המצווה דווקא נציג רשימת מק"י-מוקד, שמואל ליטבאק. מזכיר מק"י במחוז תל-אביב פנה לוועדת הבחירות המרכזית, ביקש לפסול את רשימת מק"י וחזית-השמאל לוועידה החקלאית.

הגיון והגינות. "הן ההגיון והן ההגיונות הציבוריות מהיבטים לאפשר הצבעה נפרדת כזו, כדי שכל בוחר יוכל להביע את רצונו האמיתי והבלתי כבול," כתב השופט אשר בפסק-דינו.

תירגום מידי של הגינות ציבורית סיפק הוועדה-הפועל של הקיבוץ-הארצי-השומר הצעיר: אחרי ששיחות אישיות של מזכיר הקיבוץ-הארצי שמעון אבידן עם ראשי מק"י וחזית-השמאל בקיבוצים לא הועילו, פירסם הוועדה-הפועל של הקיבוץ שורה של תקנות איטורים, לפיהם נאסר על חברי הקיבוץ להזמין לבתיהם נציגי מפלגות שלא מהמערך, אסור להם לחלץ חומרי הסברה בקיבוץ, ונאסר על ועדות-התרבות והוועדות הפוליטיות להזמין מרצים ומסי בירים שלא מהמערך ללא אישור מזכירות הקיבוץ.

גירוש. כך למשל בוטלה הרצאתו של חבר הוועדה-הפועל אלכס מסיס בקיבוץ דביר, אליו הוזמנו גם חברי הקיבוץ שובל, בית-קמה ולהב — אחרי שנתקבלה על כך הוראה טלפונית משמעון אבידן.

לחברי קיבוצים רבים נאמר במפורש, כי אם הם רוצים לזכות באישור לשליחות בחו"ל, או ללימודים בעיר בעזרת מיכסת השליחים לתנועה החינוכית — עליהם להסתייג בגלוי ולבטל תמיכתם ברשימת הסיעה.

מאיר יערי, יעקב חזן, אהרון אפרת ומנהיגים אחרים של הקיבוץ איימו בגלוי בגירוש הסרבנים מבתיהם.

מסע עונשין. בשבועיים שנותרו עד ליום הבחירות להסתדרות, אם תתקיימה בפתק-הצבעה אחד (עירעור הסיעה על פסק-דינו של אשר תלוי ועומד עתה בפני בית-המשפט העליון) — צפויים עוד התחזקות והתגברותו של מסע-הנקמות, הי עונשין והטרור נגד מתנגדי המערך: בסקר דעת-קהל שנערך על-ידי ההסתדרות, הוברר השבוע שרק 27 אחוז מבעלי זכות הבחירה יודעים כי הבחירות מתקיימות בעוד שבועיים.

ראשי המערך יודעים כי הימנעות המונית זו תגביר את סיכויי האופוזיציה התקיפה, והם עושים עתה כל שביכולתם — תוך ציפצוף ארוך על הדמוקרטיה, ההגינות הציבורית, בתי-המשפט והציבור.

היה צורך בהגשת כתבי-אישום זה רק כדי להוכיח לציבור כי המלחמה בשחיתות נותרה עדיין אחת הזירות העיקריות של המאבק על דמות החברה הישראלית. למטי פרידמן האיש לא היה צורך לדאוג. המיליונר העליון הוא עתה נציגו של הברון רוטשילד בשותפות עם הקונצרן ההסדרותי כור.

הסתדרות

עוד

יצחון כזה...

בית המשפט קיבל את כני

נימוקה של מר"י

ודחה את בקשתה

"אתם פושעים," צווח אהרון הראל, חבר הוועדה המרכזת וראש מחלקת-האירגון בהסתדרות, כשהוא מסתער על עו"ד אברג'יל ארון, נציג סיעת מר"י וחזית-השמאל בוועדת הבחירות המרכזית. "אנחנו נחטל אותכם. התלטנו היום בוועדה המרכזת לחטל אותכם. אנחנו כבר נראה לכם."

לעיתונות, לרדיו ולטלוויזיה נמסרה ידיעה מנוסחת בקפידה רבה קצת יותר. נאמר בה כי הוועדה המרכזת של ההסתדרות דנה בפסק-דינו של השופט המחוזי שלמה אשר, שדחה את בקשת הסיעה להפריד את הבחירות לוועידת ההסתדרות ומועצות הפועלים. (הקרב על הבחירות שאינו קיימות, "העולם הזה" 1877).

בעקבות כך, המשיכה הוועדה ההסתדרותית, החליטה הוועדה המרכזת לקיים את הבחירות לוועידת ההסתדרות ומועצות הפועלים ביחד, תוך שימוש במעטפה אחת ובפתק הצבעה אחד להשי הגופים.

פצצה ניסתה. היה זה השיא השבועי של ההודעות הכוזבות שהומטרו בנו אחר זו מבניין הוועדה-הפועל, במשך עשרת הימים האחרונים.

דובר ההסתדרות שמואל סולר, בעזרת עוזרתו החינוכית והיעילה, לא נח ולא שקט, בתקופה כשרם ניתן פסק-הדין, כשראה כי כתבי-העיתונות והרדיו אינם מושפעים מקריאתיו הטלפונית ומנסיגותיו תיו להשפיע עליהם בדבריי-חלקות ובאיור מים, הטיל פצצה נוספת למערכה: יצחק בן-אהרון הורה לאפרים ריינר, וישראש ועדת הבחירות המרכזית, לערוך שיבת מליאה דחופה, לעיני נציגי אמצעי-התיק שורה, להסביר בה כי הבחירות להסתדרות לא יתקיימו — אם יחליט השופט אשר להפריד את ההצבעה בהן.

24 שעות אחרי-כן, קיבל השופט אשר את חוות-דעת ריינר, דחה בקשת הסיעה בעטנה כי קבלתה תחייב דחיית הבחירות. היה זה אחרי שקיבל את כל טענותיה הציבוריות והמשפטיות של הסיעה.

כניעה. חברי הוועדה-המרכזת של ההסתדרות לא קראו כלל את פסק-הדין של השופט, כאשר נכנעו לאימי מזכיר ההסתדרות, בישיבה השבועית ביום א'.

חבר הוועדה מסיעת הליבראליים-העצמאיים הילל זיידל ניסה לטעון כי תחילה יש לקבל את פסק-הדין לעיון, ורק אחרי כן להתלטי. בן-אהרון רתח, צעק, צווח, צרח ואיים כי יתפטר. הוועדה נכנעה, החליטה לקיים את הבחירות חרף הערותיו הקטלניות וכי קורתו התקיפה של השופט.

העתיק פסק-הדין חולקו לחברי הוועדה ביום שני בבוקר, 24 שעות אחרי קבלת ההחלטה המבישה.

רשימות מזויזפות. הגעת למסקנה שחוקת הבחירות היחסיות מחייבת בחירות נפרדות לוועידה הכללית של ההסתדרות ומועצות הפועלים, כתב השופט המחוזי שלמה אשר בפסק-דינו זה. "אוכל להוסיף שהדבר בא כדי לשמור על אחד היסודות הגדולים של הדמוקרטיה כפי שאנו מבינים אותה, והוא בחירה חופשית..."

בן-אהרון ותבריו למערך, הבינו אחרת בגמרי את הדמוקרטיה. כשודע כי השופט קיבל את טענותיה של הסיעה — שיוצגה בבית-המשפט ע"י עורך-הדין אמנון זכרוני — ציווה מזכיר ההסתדרות על פתיחת מסע-עונשין. מזכירי מועצות הפועלים באילת, כפר-יורחם, תל-אביב, חיפה וירושלים, קיבלו הוראות מפורשות מראש מחלקת-האירגון, הראל, לנסות ולפסול את הרשימות. "בידקו כל חתימה," צווח הראל בטלפון באוזניהם של חברי ועדות הבחירה

המשק

תירוצים במקום לחם

בעיקבות הקפאת המחירים

נעזמו מיצרנים רבים מהשוק

"כבר שבועיים שאינני משיגה חלב מעוקר, גבינה כחוושה, או רווין. מספרים לי שהמכונה בבית-החרושת נשברה." שרה גביש (28), עקרת-בית תל-אביבית, אם לשניים. הסתרובה מאוכזבת בין מדסים ריקים בסופרמרקט של אגודת-הצרכנים ברחוב דינגוף בתל-אביב. שוב תחזור הביתה בלי חלק ממיצרי המזון שרצתה. לא לייצר. לא רק היא. קונה אחרת התלוננה כי לא יכלה לקנות, אותו בוקר, בקבוקי חלב של טנא או טרא.

ולא רק הם: בברכנייה של אגודת הצרכנים ברחוב ריינס פינת קק"ל, בי במכולת ברחוב שפינוזה 3, כמו במקרי מות אחרים ברחבי העיר — חסרו מיצרי מזון. בין היתר: ליפתנים של מרבית היצרנים — עסיס, גלי, ויטה, פרדס, יכין. חכמי הכלכלה הישראלים, שהחליטו על הקפאת המחירים, שכחו שמתוך למשרדיהם הנוחים וסיפוריותיהם המלומדות קיים בי חוץ משק חי ותוסס, בו פועלים בני-אדם לא לפי צווים ממשלתיים, שאינם עומדים במיבוק המציאות — אלא בהתאם לחוקי הביקוש וההיצע.

התוצאה, כפי שכל עקרת-בית חשה על בשרה, מאז החלה הקפאת המחירים — וכפי שכל עקרת-בית יכולה היתה לנבא לאותם חכמי הכלכלה — מדפי חנויות המכולת, הצרכניות, הסופרמרקטים — התרוננו. יצרן הנאלץ, בכוח צווים ממשלתיים, לייצר בהפסד — מעדיף שלא לייצר ולא למכור, פשוט ביותר.

אין ריבחה. הגיב שמואל גל, מנהל המכירות של טנא: יש לנו רק שתי מחלפות. אחת מהן, במחלבת טרא שברחוב גיבורי-ישראל, חלה תקלה במיגדל העיקור. אין מיתקן רוחבי, ובמקביל חסרות ידים עובדות. זהו מקור הפיגור בייצור ממלאי-מקום מנהל המכירות של יכין הכחיש שקיימת האטה באספקת ליפתני מישימיש ותרכיון שזיפים. אולם הוא לא היה מוכן להתייחס לליפתנים מסוגים אחרים.

לעומת זאת הודה שייצור מלפפונים חמוצים הופסק כליל, "משום שהיתה בעייה עם ייצור התוויות להדבקה על הקופסאות."

תקלה טכנית. בסופרסל הרמת-גני ברח' ביאליק, ליד קולנוע הדר התאוננה גאולה הנדלסמן (50), על שאינה מצליחה לאתר בקבוק קולה משהפתי. היא היתה אחת מרבות.

הגיב השבוע יהושע זמיר, מנהל-המכירות של קוקה קולה: "להאטה בשיוק הבקבוקים קים הגדולים אין שום קשר להקפאה בחיירים. היתה אצלנו תקלה במכונות הייצור, שנמשכת זה השבוע השלישי, ואשר תתוקן בערך בעוד שבועיים."

הממשלה אשמה. מוצר אחר שנעלם מהשוק הוא אורז. עדה פו, מנהלת-המכירות של מפעל טנא-און הרחובות, אינה מכחישה זאת, תולה את האשמה בממשלה: "בגלל השינוי המהיר במחירי האורז בי עולם, עד שאנו מקבלים את האורז ומזכירים את המלאי — השיווק כבר נעשה בלתי כדאי. הממשלה אינה מאשרת לנו העלאת מחירים, וטבעי הוא שלא נוכל לעבוד במצב כזה. מחירו של טון אורז בשוק העולמי היה בספטמבר אשתקד 145 דולר (המשך בעמוד 23)

מפלגות

"דמי בראשכם!"

הפיגוע האחרון בין הפנתרים

חז במהדרן מסובת-היעיתונאים

— שניעדה לבשר על

הפיגוע שלפניו

"נאלצנו לפרק את האיחוד עם תנועת דמוקרטיס-ישראלים של שלום כהן בגלל כמה סיבות: הוא ניסה להפוך את תנועת הפנתרים למטה-בחירות, למעט שלום כהן לכנסת", דרש אולימטיביטל להציב עצמו במקום הראשון ברשימה לכנסת. הוא התנגד לאירגון מזכירות והנהלה אפקטיביים. היתה אמנם מזכירות פורמלית, אך היא לא כונסה במשך חודשים, ולמעשה היתה לשלום כהן שליטה מוחלטת על כל מה שנעשה באירגון.

"שלום כהן לא היה קשור במשך 25 שנה במאבקנו העיקרי — בעוני ובפער החברתי. למרות שתרם להרחבת האירגון ולהקמת סניפים, לא הסתרנו איתו."

דמי בראשכם. בדברים אלה של יגאל בן-נון, מנהיגי פנתרי תל-אביב, התפלגו בשבוע שעבר הפנתרים השחורים מתנועת דמוקרטיס-ישראלים — עוד לפני הבחירות שלמען התאחדו במקום הראשון.

אלא שהיתה זו התפלגות מסובכת למדי. קשה היה השבוע לגלות מי התפלג ממי, ואף יותר מכך — מי הם בעצם הפנתרים. בין עורכי מסכת-העיתונאים, שהודיעה על הפילוג, ישב גם אדי מלכה — שהיה בעד אי-פילוג. מלכה קרא לאיחוד הפנתרים עם אירגון החתולה שהקים ד"ר אבנר שאקי ותנועת עווד של סטודנטים מבר אילן. היה גם מוכן להמשיך שיתוף-הפעולה עם שלום כהן. "אם אין איחוד אנחנו נמשיך לזרוק בוך אחד על השני," אמר. "הצרה היא שאנחנו, עדות המזרח, תמיד במבוכה ומבולבלים, וגורמים מסויימים שמבקשים להנציח את המצב יהיהנו מכך. אמרתי לאהרון ידלן: אם לא יהיה אחרי הבחירות לפחות תכריכנס ספרדי אמיתי אחד — אני מקריב את חיי, ודמי בראשכם."

איצטבאות ריקות בסופרמרקט

תוצאות, לא תירוצים